

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2017. évi március hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2016. október hó 12. napján kelt 3.B.177/2016/17. számú **ítéletét I.r. vádlottal szemben megváltoztatja**, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

A **I.r. vádlottal** szemben 264.000.- /Kettőszázhatvan-négyezer/Ft vagyonekobzást rendel el.

A lefoglalt fizetőeszközökre vonatkozó rendelkezést annyiban egészíti ki, hogy azt egyébként az I.r. vádlottnak rendeli kiadni.

Az államot terhelő, az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzi azzal, hogy arról, valamint az elsőfokú ítélet fordításához kapcsolódó költségről az első fokú bíróság különleges eljárás keretében, utólag határozzon.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

A **I.r. vádlott** által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 91.402.- /Kilencvenegyezer-négyszázkettő/Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék a 3.B.177/2016/17.szám alatti ítéletével két vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet **II.r. vádlott** vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így evonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A törvényszék **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ /1/ bekezdés IV. fordulata és a /3/ bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A fegyházbüntetésbe beszámította az I.r.vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett arról, hogy I.r.vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A nyomozás során lefoglalt kábítószereket, valamint az azokkal összefüggésbe hozható eszközöket elkobozta, az 566.500 Ft-ot és 670 EURO-t lefoglalásuk megszüntetése mellett a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta, míg a további dolgok lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte I.r.vádlottnak. Kötelezte az I.r. vádlottat 1.818.047 Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg megállapította, hogy 125.585 Ft az állam terhén marad.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett, míg az I.r.vádlott és védője eltérő minősítés és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az eljárási szabályok betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a törvényszék jórészt megalapozott tényállást állapított meg. Azt az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján azzal indítványozta kiegészíteni, hogy az I.r.vádltott által II.r.vádltottnak és **K.K.-nak** együttesen értékesített kábítószer hatóanyag-tartalma a rá nézve legkedvezőbb számítások szerint nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő mértékű elemzésével indokolási kötelezettségének eleget tett. Okszerű a vádltott bűnösségére vont következtetés és törvényes a cselekmény minősítése is. Az ahhoz fűzött jogi indokolást azonban helyesbítendőnek találta. E körben hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a kábítószer-kereskedelem esetén a bűncselekmény minősítését a forgalmazott és forgalomba hozni kívánt anyag jellemzői alapján kell meghatározni. Jelen ügyben az I.r.vádltott a kannabisz megszáritott ágvégződéseit forgalmazta. A forgalmazás tárgya tehát a fogyasztásra kész kannabisz. Ebben a körben az I.r.vádltott által értékesítésre természetett kannabisz növényi egyedeinek száma nem játszhat szerepet, hanem legfeljebb azok hatóanyag-tartalma. A kannabisz egyedszámok abban az esetben határoznák meg a cselekmény minősítését, amennyiben az I.r.vádltott kannabisz növény egyedeket, vagy palántákat hozott volna forgalomba, vagy kábítószer termesztés lenne a bűncselekmény tárgya. Mindezek alapján a jogi indokolást akként indítványozta helyesbíteni, hogy a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetét egyrészt az I.r.vádltottól lefoglalt növényi törmelék 90,8 grammos totál-THC tartalma, másrészt az ugyancsak lefoglalt élő növényi egyedek összesen 165,3 gramm becsült totál-THC tartalma, összesen 256,1 gramm totál-THC tartalma alapozza meg, amely a jelentős mennyiség alsó határának több mint kétszerese.

A büntetés kiszabási tényezőkkel kapcsolatosan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a professzionális színvonalú terjesztésére vonatkozó megállapítást mellőzni szükséges a súlyosító körülmények köréből, mert ez nem következik a megállapított tényállásból.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor eltúlzott jelentőséget tulajdonított a terhelt javára szóló enyhítő körülményeknek. A nagy szakértelmet feltételező ültetvény a termelés előre haladtával igen nagy mennyiségű kábítószer előállítására lett volna képes, amely a cselekmény társadalomra veszélyességét nagymértékben növeli. Az I.r.vádltott részleges beismerő vallomása sem bír lényeges enyhítő hatással, hiszen a forgalomba hozatali szándékot tagadta. Beismerésként értékelhető vallomásán kívül rendelkezésre álltak a házkutatás, lefoglalás anyagai is, amelyekből beismerés hiányában is kellő adatok voltak feltárhatóak. Ugyancsak nem jelentős enyhítő körülmény az előzetes letartóztatásban töltött idő sem. A vádltott javára és terhére szóló bűnösségi körülmények vizsgálatából valamint a cselekmény társadalomra veszélyességének helyes megítéléséből a középérték közelében megállapított büntetés következne. Végül a fellebbviteli főügyészség indítványt tett vagyonefelkobzás alkalmazására is 24.000 Ft és 720 euró összegre nézve levezetve ezen összegek alapját is.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal adta elő. A cselekmény minősítéséhez fűzött jogi indokolással kapcsolatosan az indítványban felhozott érveit kiegészítve hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint az ítélet 4. oldal második bekezdése nem tartható, az ott írt összegzés nem lehet helyes, mivel a bíróság nem ugyanazokat a dolgokat vetette össze. Tekintve, hogy a növényegedek hatóanyag-tartalmának meghatározására is készült vegyészszakértői vélemény, annak megállapításait kellett volna alapul venni az össz hatóanyag-tartalom számításakor.

Az I.r.vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítéletnek a Be. 351.§ /2/ bekezdés a/, b/ és d/ pontjában írt megalapozatlanságára hivatkozott. Az ítélet felderítetlenségét abban látta, hogy az elsőfokú bíróság nem hallgatta meg a vegyészszakértőt, holott az elengedhetetlen lett volna. A 17.sorszám alatti jegyzőkönyv 17. oldalán olvasható, hogy az I.r.vádlott jelezte, miszerint nem ért egyet a vegyészszakértői véleménnyel, melyben nem található válasz arra nézve, hogy miért pont az adott növényi egyedekről származó mintákat vizsgálta, miért nem egyeztetett a botanikus szakértővel a vizsgálat előtt. Nem tisztázható a szakértő meghallgatása nélkül az sem, hogy a növényegedek, amelyekről a mintavétel történt hasonló érettségi szinten voltak-e, a különböző fejlettségi szinten lévő növényeknél hogyan állapította meg a totál-THC tartalmat. Ugyancsak kérdésként merül fel, hogy a lefoglalás és a vizsgálat közt eltelt közel másfél hónap alatt változhatott-e a hatóanyag-tartalom. Kifogásolta a védő a szakvéleményt az okból is, hogy álláspontja szerint abból nem derül ki, hogy a szárdarabok és törmelék THC-tartalmát milyen módon számolta ki. A szakértő meghallgatása ezen túlmenően azért is szükséges, mert nem egyértelmű, milyen számítás mentén tette azt a megállapítást, hogy a lefoglalt növényi anyagok totál-THC tartalma 213 %-a a jelentős mennyiség alsó határának. Mindezek alapján a védő indítványozta, hogy az ítéletábra vegyen fel bizonyítást, ennek keretében hallgassa meg a vegyészszakértőt vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét. Az ítéleti tényállást a védő azért találta hiányosnak, mert nem tartalmazza a II.r.vádlottnak és **K.K.-nak** átadott kábítószer hatóanyag- tartalmát. A védő álláspontja szerint a bíróság tényről tényre helytelen következtetést vont le a termesztés idejére nézve. A vegyszeres flakonok számából ugyanis nem következik mindez, hiszen az adott szereket az I.r.vádlott egyéb növényei ápolásához is felhasználta. Kifogásolta a védő azt is, hogy a bíróság az ítélet 3.oldal 3. bekezdésében rögzítette, miszerint a vádlott a marihuánát részben elfogyasztotta, a többit eladásra szánta. Annak azonban nem adta indokát, hogy a nagyobb mennyiséget miért vonta a kereskedői magatartás alá és miért csak a kisebb mennyiségre nézve értékelte a vádlotti magatartást fogyasztói típusúnak. A védő álláspontja szerint ez utóbbihoz azt a mennyiséget kellett volna rendelni, amit a padláson megtaláltak, és a csekély mennyiségre nézve állapítani meg a kereskedői magatartást. Hivatkozva az 1/2007.BJE határozatra is a védő annak az álláspontjának adott hangot, hogy a házkutatás során megtalált zacskók és a mérleg önmagában nem bizonyítja a kereskedést, hiszen a mérleget azért is tarthatta az I.r.vádlott, hogy a maga által fogyasztott kábítószer mennyiségét lemérje. Mindezekből következően I.r.vádlott adott magatartása a védő szerint helyesen 1 rb, a Btk. 178.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint minősülő jelentős mennyiségre tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének és 1rb, a Btk. 176.§ /1/ és /5/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószer forgalomba hozatalának büntetteként értékelendő. Utalt a védő arra is, hogy az ítélet 3.oldal utolsó bekezdésében oda nem illő fordulatot, a lakossági bejelentést is rögzítette az elsőfokú bíróság. Emellett mellőzni kérte az ítélet 8.oldal 3-5. bekezdését is hangsúlyozva, hogy az ítéletben csak tényszerű megállapítások tehetők. A jogkövetkezménnyel kapcsolatosan a védő az eddig elmondottakra figyelemmel elsődlegesen a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére, a megismételt eljárásban a vegyészszakértő meghallgatására, esetlegesen botanikus szakértő bevonására és másik eljáró tanács kijelölésére tett indítványt. Másodlagos kérelme a cselekmények fentiek szerinti minősítésére és a büntetés jelentős enyhítésére irányult utalva arra, hogy a marihuána termesztése nem értékesítési céllal történt, az a lefoglalás miatt egyébként sem kerülhetett be forgalomba, így társadalomra veszélyessége nem jelentős. A védő indítványt tett az enyhítést célzó másodlagos kérelmen belül eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására is hivatkozva arra, hogy az I.r.vádlott 83 éves édesanyja mozgásszervi panaszai miatt nehezen tud közlekedni, így a fegyház fokozat mellett, - mely a Győri Büntetés-végrehajtási Intézetben nem lenne végrehajtható - nem tudná látogatni a vádlottat. Amennyiben az I.r.vádlott a Győri BV. Intézetben maradhatna, szakácsként tudnák foglalkoztatni. Végül utalt a védő arra is, hogy a lefoglalt készpénz az I.r.vádlott édesanyjáé volt, így azt még a bűnügyi költség biztosítására sem

lehetett volna visszatartani, ezért indítványozta, hogy azt a vádlott édesanyjának rendelje kiadni a másodfokú bíróságnak.

I.r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett I.r.vádlott vonatkozásában a Be.348-349.§-a értelmében.

Tekintve, hogy az I.r.vádlott a magyar nyelvet nem ismeri különös gonddal vizsgálta az eljárás törvényességét abból a szempontból is, hogy az elsőfokú bíróság eljárása megfelel-e a Be. alapelvi szinten szabályozott nyelvhasználati jogot garantáló egyes rendelkezéseinek. Ennek eredményeként megállapította, hogy ezen garanciális szabályok a tárgyalás során mindvégig érvényesültek. Egyéb olyan abszolút vagy relatív eljárási hiba sem észlelhető az elsőfokú bíróság eljárásában, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhetne volna. A törvényszék a teljes bizonyítási anyagot tárgyalás anyagává tette, így valamennyi bizonyíték felhasználható volt a tényállás megállapítása során. Az ügyben a kiindulási pontot a rendőrségre érkezett bejelentés jelentette, mely szerint aszám alatti ingatlanban élő férfi marihuánát termeszt. Ezen bejelentés alapján a rendőrség részéről a tettenéréshez leginkább hasonló intézkedésre került sor még ugyanazon a napon, amikor I.r.vádlott családi házában a nyomozóhatóság szemlét tartott az I.r.vádlott jelenlétében botanikus szakértő bevonása mellett. A szemléről készült jegyzőkönyv pontosan rögzíti, hogy mely helyiségeket vizsgáltak át a nyomozók, az irodaként használt helyiségben milyen tároló eszközben, milyen mennyiségben találtak kábítószer gyanús növényi törmeléket, egy kisméretű digitális mérleget, 23 db simítózáras tasakot és két darab jegyzetfüzetet. Rögzítette a szemlebizottság azt is, hogy a 2.számú hálósobában az éjjeliszekrényen is találtak kábítószer gyanús anyagot tartalmazó 4,5 szál sodrott cigarettát, valamint pénztárcát, amelyben nagyobb összegű forint és euro volt elhelyezve. Tartalmazza a jegyzőkönyv pontosan rögzítve súly szerint azt is, hogy a konyha-étkezőben is el volt helyezve kábítószer gyanús növényi törmelék, papírszűrő és szipka. 10. helyiségként a szemlebizottság a családi ház padlását vizsgálta át ugyancsak tételesen felsorolva az ott talált tárgyakat, köztük két szemetes zsákban elhelyezett kábítószer gyanús anyagmaradványt, két darab nyitott zacskót, benne összesen 522 darab gyökérszellettel átszőtt tápkockát, több ládát, melyek szintén kábítószer gyanús anyagmaradványokat, növényi szárazakat tartalmaztak, valamint egy kb. 1x1 méter alapterületű helyiségben 6 db műanyag ládában a botanikus szakértő véleménye alapján 252 db két leveles fejlettségű kannabisz palántát. Egy másik helyiségben a szemlebizottság tagjai ugyancsak élő növényegyedeket találtak, melyek a botanikus szakértő véleménye szerint szintén több száz fő különböző fejlettségi fokú és méretű kannabisz növények voltak. Ebből 52 db 20-22 leveles, 50-60 cm szármagasságú és 156 db kifejlett nővirág állapotú volt. Ezekből a növényekből is reprezentatív mintavételre került sor a botanikus szakértő közreműködésével. Egy másik részen 120-160 cm magas zöld bimbós állapotú 21 db és 41 db 2-4 leveles valamint 42 db 6 leveles, kissé odébb 34 db 12 leveles és 33 db 18 leveles kannabisz növény volt található. A jegyzőkönyv tartalmazza azt is, hogy minden növényegyed fajta szerint meg volt jelölve oly módon, hogy a fajta megnevezése egy a tápkockába vagy a földbe szúrt papírcsíkra volt írva. A nyomozó hatóság a jegyzőkönyvben tételesen rögzítette, hogy a levélszám, fejlettség, növekedési stádium szerint csoportosított, adott számú egyedekből mennyire nézve végeztek reprezentatív mintavételt. A jegyzőkönyv tehát pontosan tartalmazza a helyszínt, az állapot felmérés eredményét. A botanikus szakértő bevonása sem volt törvénysértő. A nyomozóhatóság a fentiek szerinti rendszerezésű növényi egyedekről és az azokból vett reprezentatív mintákról is - azok bünyjelszámaival ellátva,- tehát egyértelműen nyomon követhető módon fényképfelvételeket is készített, amelyek az iratok közt megtalálhatók a helyszíni szemle jegyzőkönyvének mellékleteként. Mindebből következik, hogy a helyszíni szemle

lefolytatása során a nyomozóhatóság az arra vonatkozó szabályokat betartotta, nem vétett olyan kifogásolható eljárási hibát, amelyre tekintettel alappal lehetne támadni az ehhez kapcsolódó tényállást.

A tényállás megállapításakor a bíróság számára rendelkezésre állt **II.r. vádlott** magára és I.r.vádlottra nézve is terhelő vallomása, melyben megjelölte azt az időszakot,- ezen belül azt a kábítószer mennyiséget,- mely alatt I.r.vádlottól vásárolta a marihuánát következetes előadást téve annak árára is, cáfolva egyben azt az I.r.vádlotti védekezést, hogy nem ingyen, közös fogyasztás alkalmával kapta a kábítószer I.r.vádlottól. **II.r. vádlott** fenti vallomását nehéz legyengíteni olyan szintre, hogy I.r.vádlott védekezése elfogadhatóvá váljon annál is inkább, mert erre nézve az I.r. vádlott védekezésével szemben **K.K.** tanú vallomása is egyértelműen ellentétes nyilatkozatot tartalmaz. Az elsőfokú bíróság a II.r.vádlott és **K.K.** vallomása hitelességének vizsgálatakor meggyőző érvelés mellett jutott arra a következtetésre, hogy a két személynek nem állhatott érdekében - a valóságnak meg nem felelő- az I.r.vádlott cselekményének súlyosabb megítélését eredményező előadásokat tenniük.

A helyszíni szemle során lefoglalt növényi ágvégződések, törmelékek és a reprezentáns töegyedek totál-THC hatóanyag-tartalmának meghatározása érdekében vegyészszakértő bevonására került sor. A szakértői vizsgálattal kapcsolatosan megfogalmazott védői kifogások az ítélet táblát megítélés szerint nem állják meg a helyüket. A fentiekben részletezetteknek megfelelően, botanikus szakértő bevonásával, a feltalált növényi egyedek fejlettségi szintjére, fajtájára figyelemmel végezte el a nyomozóhatóság a reprezentatív mintavételt. Ezek a növényi egyedek kerültek vizsgálat alá, nem volt szükség ezért a szakértői vélemény elkészítéséhez botanikus szakértő további bevonására. A szakértői vizsgálat,- módszerét tekintve - nem vet fel olyan megválaszolatlan kérdéseket, amelyek miatt bármilyen kétely merülhetne fel az adott megállapításokat illetően. A törvényesen elvégzett, a szakma szabályainak megfelelő szakértői munka során a minták vizsgálata is megtörtént, így a szakvélemény a másodfokú bíróság álláspontja szerint a tényállás alapjául szolgálhat, új vegyészszakértői vélemény beszerzésére nincs ok.

A bizonyítás kiterjedt a kannabisz ültetvény kialakításának idejére is. A botanikus szakértő ezt az I.r.vádlott elfogadásához képest 1-2 évben határozta meg. Az elsőfokú bíróság ezen megállapítást nem látta leigazolhatónak minden irányból, így elfogadta az I.r.vádlott erre nézve tett előadását, a 4-5 hónapot. A termesztés kezdetére nézve a védelmi felvetéssel szemben az ítéleti tényállás tehát nem tartalmaz téves ténybeli következtetést.

A nagyszámú és egy irányba mutató bizonyítékok okszerű, logikus értékelésével, mérlegelésével megállapított tényállás a fentiekből következően megalapozott, azt a Be. 351.§ /2/ bekezdés b/ pontja alapján az iratok tartalma alapján, az igazságügyi vegyészszakértői vélemény megállapítására tekintettel csak annyiban kell kiegészíteni a fellebbviteli főügyészség indítványának is megfelelően, hogy az I.r.vádlott által **II.r. vádlott** és **K.K.** részére értékesített kábítószer hatóanyag- tartalma nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát.

Az így kiegészített tényállás teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a Be. 351.§ /1/ bekezdése értelmében a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság az I.r.vádlott bűnösségére. Helytállóan foglalt állást a minősítést illetően is akkor, amikor I.r.vádlott adott cselekményét terjesztői típusú magatartásként értékelte. Az I.r.vádlott bizonyítottan, ha ugyan csak csekély

mennyiségre is, de konkrét értékesítést végzett két személy részére, emellett a botanikus szakértő megállapításai szerint rendkívüli szakszerűséget, hozzáértést igénylő 641 db tőpéldányt magában foglaló, azok megfelelő fejlődését biztosító ellátó rendszerrel felszerelt ültetvényt is gondozott, marihuánát termelt, mindemellett maga is kábítószerrel fogyasztott. Az 1/2007. Jogegységi határozaton alapuló joggyakorlat egységes abban, hogy többek közt az értékesítés céljából történő kábítószer előállítása, termesztése, tárolása, készletezése is a kábítószer kereskedelem körében értékelendő részcsелеkmények. Az adott tényállás mellett nem lehet az I.r. vádlott adott magatartását úgy értékelni, hogy csak a ténylegesen értékesített csekély mennyiségű kábítószerre vonatkozóan terheli felelősség a terjesztői típusú magatartást illetően, míg a többi kábítószer saját célú termesztése kábítószer birtoklásnak minősül. Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy az elkövetéskor már hatályban lévő Btk. nem szabályozza privilegizált esetként a kábítószer csekély mennyiségre történő forgalomba hozatalát, vagy az azzal való kereskedést, így a védelmi indítvánnyal szemben az I.r.vádlott által értékesített kábítószerre nézve az adott cselekmény un. köztes mennyiségre elkövetettként, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményként minősülne. Így a végeredményt tekintve a jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása miatt kiszabható 5-15 éves büntetési tételhatárookra figyelemmel az adott halmazati szabályozás mellett ténylegesen nem eredményezne kedvezőbb megítélést.

A cselekmény minősülését meghatározó, jogi megközelítést igénylő problémával kapcsolatosan a vád és a védelem nem alap nélkül kérték, hogy az ítéletábra elvi szinten foglaljon állást és mondja ki erre nézve a követendő gyakorlatot a fellebbviteli főügyészség által elfoglalt jogi álláspontra is tekintettel. Ehhez össze kell vetni a Btk. 461.§-át valamint a Btk. 176. és 178.§-át. A Btk. 461.§-a a Btk. 176-180.§ alkalmazásában határozza meg a kannabisz növények esetében a növényegyedek számát a csekély, a jelentős és a különösen jelentős mennyiséget illetően, vagyis abból egyértelműen nem vezethető le a fellebbviteli főügyészség érvelésének megfelelően az az értelmezés, hogy a forgalmazói típusú magatartás esetében a tőszámok csak akkor vehetők figyelembe a számításnál, amely esetben a növényi egyedek értékesítésére kerül sor az adott magatartás keretében. Az a felvetés a fellebbviteli főügyészség részéről, hogy a már feldolgozott, értékesítésre kész marihuána nem vethető össze a lefoglalt élő növényi egyedekkel, mivel nem azonos dolgokról lévén szó ugyancsak meghatározó az adott jogi megközelítés kérdéskörében. A törvény valamennyi kábítószer esetében rögzíti az adott kábítószer tiszta hatóanyag tartalmából számítandó illetve a növényi egyedek számából adódó határértékeket mind a csekély, mind a jelentős mennyiségek esetén. Ehhez képest százalékos arányban kerül meghatározásra minden esetben a kábítószer hatóanyag-tartalom az adott kábítószerrel tekintve, majd eltérő kábítószer esetében ezen százalékosan számított mennyiségek összegzéseként állapítandó meg a terhelt terhére róható kábítószer-hatóanyag tartalom alapján a cselekmény minősítése. A Btk. adott rendelkezéseiből tehát nem következik az a fellebbviteli főügyészi felvetés sem, hogy a különböző kábítószer eltérő dolgok lévén nem összegeezhetők. Nem hagyható figyelmen kívül annak a kérdése, hogy a többfajta kábítószerrel, köztük saját fogyasztásra termelt marihuánát is fogyasztó elkövető esetén milyen logika mentén következik a törvényi szabályozásból, hogy csak ez esetben határozhatja meg a növényi egyedek száma a cselekmény minősítését és vethető egybe, összegeezhető az igazolt egyéb kábítószerfajta hatóanyag-tartalmával. Az irányadó anyagi jogi szabályozásból elvi szinten nem következik abból nem vezethető le annak kimondása, hogy terjesztői típusú magatartás esetén kizárt, hogy a növényi egyedek száma alapján minősüljön a cselekmény, és csak a növényi egyedek konkrét hatóanyag-tartalma jöhet szóba. Attól a vád még törvényes lehet, az olyan ügyekben, ahol a növényi egyedek tényleges hatóanyag-tartalmának vegyészszakértői vizsgálatára nem került sor, a növényi egyedek száma képezi a vád tárgyát. Nem tekinthető tehát törvénysértőnek az egyik vagy másik metodika mentén megállapított tényállás és az abból következő minősítés sem.

Jelen ügyben a vegyészszakértő a reprezentáns növényegyedekre nézve is elvégezte a szakértői vizsgálatot, azok alapján állapított meg adott hatóanyag-tartalmat. Ebben a nem teljesen egyértelmű jogértelmezési helyzetben az ítéletábra abból indult ki, hogy a tőszámokkal vagy a vegyészszakértői vizsgálat alapján meghatározott totál-THC tartalommal való számítás kedvezőbb-e az I.r.vádlott számára. Az elsőfokú bíróság ítélete szerint az I.r.vádlott esetében az összes lefoglalt kábítószer-ezen belül a tőszámokkal számított élő növényi egyedek- a jelentős mennyiség alsó határa 716 %-ának felelt meg. A fellebbviteli főügyészség indítványa mentén számított hatóanyag-tartalom a jelentős mennyiség alsó határának kevéssel több, mint két és fél szerese. Ez utóbbi mennyiség sem változtat az adott minősítésen, azonban a büntetés kiszabásakor az adott hatóanyag-tartalom a cselekmény társadalomra veszélyességének megítélésében az egyik legfontosabb tényező.

A cselekmény konkrét tárgyi súlyát vizsgálva megállapítható, hogy egy csekély mennyiségű értékesítést kivéve az I.r. vádlott által termesztett kábítószer nem került be a forgalomba, így a védett jogi tárgy irányából közelítve a cselekmény az adott bűncselekmény kategórián belül nem tartozik a legsúlyosabb megítélésű magatartások közé. Az I.r. vádlott ez ideig nem került összeütközésbe a hatóságokkal. A törvény az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A középérték ebből adódóan 12 és fél év. Az egyéniesítés, fokozatosság, arányosság elvét is figyelembe véve azonban a másodfokú bíróság úgy találta, hogy az enyhítő körülményekre is tekintettel az első fokon kiszabott hét évi szabadságvesztés olyan szankció, amely még megfelelően biztosítja a büntetési célokat, ezért nem látta szükségét a büntetés nagyobb mérvű súlyosításának, kisebb mértékű megváltoztatásra pedig a Be. 371.§ /2/ bekezdése értelmében nincs törvényes lehetőség. Ebből következik azonban az is, hogy az első fokon kiszabott büntetés enyhítése szóba sem jöhetett.

Az ítéletábra az adott körülmények közt elfogadhatónak látta a védelmi felvetést, amely eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását célozta lehetővé téve ezáltal, hogy az I.r. vádlott a mozgásában erősen korlátozott, időskorú édesanyjával a kapcsolatot a továbbiakban is tarthassa, ezért a törvényszék ítéletét a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, a szabadságvesztés végrehajtásai fokozatát a Btk. 35.§ /2/ bekezdésének alkalmazásával eggyel enyhébb, a Btk. 37.§ /2/ bekezdés a/ pontja szerinti börtön fokozatban állapította meg.

Helytállóan mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy a Btk. 74.§ /1/ bekezdés a/ pontja értelmében vagyonekbezást kellett volna alkalmaznia az elsőfokú bíróságnak a kábítószer értékesítéséből származó összegre, vagyis 24.000 Ft-ra és 720 euróra nézve. A rendelkezésre álló II.r.vádlott és **K.K.** tanú vallomásából megállapítható, hogy ez utóbbi legkevesebb 4 alkalommal, alkalmanként legalább 3 gramm marihuánát vásárolt I.r.vádlottól grammonként 2.000 Ft-ért. Így mindösszesen 24.000 Ft-ot fizetett a kábítószerért az I.r.vádlottnak. **II.r. vádlott** 2013 és 2015 áprilisa közt, legkevesebb kéthavonta, alkalmanként 10 gramm marihuánát vásárolt I.r.vádlottól 60 euróért. A II.r.vádlott által vásárolt összesen 120 gramm marihuána vonatkozásában a vagyonekbezás összegét az ítéletábra ugyancsak forintban határozta meg, mégpedig a **K.K.** vallomása szerinti, grammonként 2.000 Ft-ban, ami hozzávetőleg megfelel az euróban számított, II.r.vádlott által kifizetett összegnek. Mindezek alapján I.r.vádlottal szemben összesen 264.000 Ft vagyonekbezást rendelt el. Az elsőfokú bíróság indokát adta ítéletében, hogy az I.r.vádlott házában megtalált euróra és ft-ra nézve miért nem alkalmazott vagyonekbezást. A rendelkezésre álló adatokból valóban nem lehet egyértelmű következtetést vonni arra, hogy az adott fizetőeszközök a kábítószer értékesítéséből származtak. Ezzel együtt alappal nem kifogásolható, hogy az 566.500 Ft-ot és 670 eurót a lefoglalásuk megszüntetése mellett a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Elmulasztott azonban rendelkezni arról, hogy egyébként azt kinek rendeli kiadni, így az ítéletábra a

lefoglalt fizetőeszközökre vonatkozó fenti rendelkezést a rendelkező részben írtak szerint egészítette ki.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú ítéletet angol nyelvre történő fordítását a OFFI elvégezte, melyről kiállított egy 79.616, 81 Ft összegű valamint egy 133.148,83 Ft összegű számlát. A törvényszék ezen fordítási díjakkal kapcsolatosan az iratok tartalma szerint határozatot nem hozott. Az I.r.vádlott a másodfokú eljárásban jelezte, hogy véleménye szerint az elsőfokú ítélet angol nyelvű fordítása nem teljes, ezért az ítéletábra felhívta a törvényszéket, hogy vizsgálja meg az adott helyzetet. Ennek keretében a másodfokú iratok közt 26.sorszám alatt elhelyezett hivatalos feljegyzésben a törvényszék jelezte, hogy a fordítási díjról külön eljárásban rendelkezik. Ezen túlmenően problémát okozott az ítéletábra számára is az államot terhelő bünygyi költség vonatkozásában, hogy a költségjegyzék 17-27. tétele alatt feljegyzett költségek miért nem szerepeltek az összevonásban, ezért a másodfokú bíróság az államot terhelő, az elsőfokú eljárásban felmerült bünygyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzte azzal, hogy arról, valamint az elsőfokú ítélet fordításához kapcsolódó költségről a Be. 578.§-a szerinti különleges eljárásban utólag határozzon.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítéletábra I.r.vádlott esetében az elsőfokú ítéletet a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján egyebekben helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 92.§ /1/ és /2/ bekezdésén alapszik.

ör, 2017. március 21.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2016. október hó 12. napján kelt 3.B.177/2016/17. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r. vádlott** vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Győr, 2017. március 21.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelűl kiadó